

ROZHĽADY

PÄŤDESIAT ROKOV SLOVENSKEJ SINOLÓGIE

MARINA ČARNOGURSKÁ

ČARNOGURSKÁ, Marina. Fifty years of Slovak Sinology. *Historický časopis*, 2010, 58, pp. 699-724, Bratislava.

In spite of the fact that the scientific study of the achievements of the historical development of China over more than 5000 years of the development of a culture entirely different from that of the West, began only 50 years ago in Slovakia, it has achieved various very original results, thanks to which some of its representatives are regarded as leading personalities in world Sinology, and it can be considered the most important Orientalist discipline in Slovakia. This study endeavours to map in detail everything noteworthy that arose in the course of half a century of Slovak Sinology, and the achievements of its representatives, not only at home, but also abroad and especially in China.

Sinology. Modern Chinese literature. History of China. Classical Chinese philosophy. Confucianism. Taoism. Buddhism.

Ak zoberieme do úvahy skutočnosť, že prvé profesionálne sinologické vedecké pracoviská sa na Západe začali zakladat' až na začiatku 20. storočia, (hoci prvá a dlho jediná európska katedra čínskeho jazyka, literatúry a kultúry bola založená už v roku 1814 v Paríži, no potom ďalšia až v roku 1909 v Hamburgu), vznik prvého slovenského sinologického pracoviska v r. 1960, v rámci vzniku Kabinetu orientalistiky Slovenskej akadémie vied (KO SAV), nie je záležitosť na európske pomery až taká oneskorená. No za to, že v rámci KO SAV sa mohol hneď od začiatku rozvíjať už aj kvalitný sinologický vedecký výskum, vďaka dvom prvým nadšencom, Mariánovi Gálikovi a Anne Doležalovej (rod. Vlčkovej), ktorí sa roku 1953 ako prví Slováci rozhodli študovať čínštinu na Univerzite Karlovej v Prahe a roku 1958 tam potom aj úspešne zavŕšili svoje magisterské sinologické štúdium. Len vďaka tomu už pri zrode predchodcu terajšieho Ústavu orientalistiky, boli v Kabinete orientalistiky k dispozícii, medzi ostatnými slovenskými orientalistami, aj títo prví dvaja slovenskí sinológovia a svojej úlohy sa hneď od začiatku úspešne zhostili.

Nielen oni, ale ešte i dve ďalšie generácie slovenských sinológov boli odchovancami omnoho staršej, skúsenejšej a vtedy už vo svete i v Číne renomovanej českej sinológie. Svoje vysokoškolské sinologické základy získavali vo veľmi kvalitných podmienkach už vyše jedno desaťročie predtým založenej a personálne i materiálne kvalitne zabezpečenej českej katedry sinológie v Prahe, zväčša boli teda žiakmi mnohých renomovaných českých sinologických osobností, ako bol Jaroslav Průšek, Berta Krebsová, Oldřich Král, Timoteus Pokora, Věna Hrdličková, Jaroslav Vochala i ďalší. Počas svojich štúdií mali k dispozícii, popri pražskej univerzitnej knižnici i vtedy najväčšiu stredoeurópsku sinologickú knižnicu, tzv. Lu Sünovu knižnicu, nachádzajúcu sa v knižných zbierkach Orientálneho ústavu Československej akadémie vied v Prahe a vlastníacu veľké množ-